

Νέα πόλις ἐν Ἀμερικῇ. Ἐν Νέα Ὑόρκη συνεστήθη μετοχικὴ ἐταιρεία μὲ κεφάλαιον 25000000 δολλαρίων πρὸς ἰδρυσιν νέας πόλεως. Ἡ πόλις αὕτη δὲ κτισθῇ παρὰ τὰ ὄρη τῆς Κουμπερλάνδης ἐν Τεννессέ, διότι τὰ ἐκεῖ ὑπάρχοντα πλοῦσια μεταλλεῖα καθιστῶσιν ἀπολότως ἀναγκαίαν τὴν ὑπαρξίν κεντρικοῦ τινος σημείου καὶ ἐξασφαλίζουσι συγχρόνως τὸν τόκον τῶν πρὸς ἰδρυσιν τῆς ὅλης πόλεως καταβληθησομένων κεφαλαίων. Ἡ νέα αὕτη Ἀμερικανικὴ πόλις θὰ ὀνομασθῇ Middlesborough καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς θέρος θὰ εἶναι τελειωμένη, θὰ ἔχῃ δὲ ἅρα τῇ ἰδρῦσει αὐτῆς ἐν Δημαρχεῖον, δύο Δικαστήρια, ἑπτὰ ἐκκλησίας, ὀκτὼ Σχολεῖα, πεντήκοντα μεγάλα ἐργοστάσια, πολλὰς ἑκατοντάδας μεγαλοπρεπεστάτων ἰδιωτικῶν οἰκοδομημάτων, μίαν Βιβλιοθήκην, τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν ξενοδοχείων, ἓνα κεντρικὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, ἓν θέατρον, ἓν φδεῖον, προσέτι δὲ καὶ ἡλεκτρικὸν φωτισμὸν.

Χάρτινα πέταλα τῶν ἵππων. Ὁ παρὼν αἰὼν δικαίως ὠνομάσθη χάρτινος. ἔχομεν μέχρι τοῦδε χάρτινα βυτία, χάρτινα σκευῆ, χαρτίνες φιάλας, χαρτίνες καπνοδόχους, χάρτινα ἐνδύματα, χάρτινα μολυβδοκόνδυλα κ.τ.λ. κ.τ.λ. τὰρα δὲ μανθάνομεν ὅτι καὶ οἱ ἵπποι θὰ πεταλῶνται μὲ χάρτινα πέταλα. Γερμανὸς τις ὀνόματι Ἰούλιος Goldberg ἐν Weissensee παρὰ τῷ Βερολίνῳ κατεσκεύασεν ἓκ χάρτου πέταλα ἵππων στερεωτάτα καὶ ἐλαστικώτατα, μηδὲν ὑπολειπόμενα ὑπὸ πολλὰς δὲ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ τέρους τῶν σιδηρῶν. Τὰ χάρτινα ταῦτα πέταλα ἀνθίστανται εἰς πᾶσαν ἐπίδρασιν τοῦ καιροῦ (τῆς ὑγρασίας, τοῦ καύσωνος κ.τ.λ.) καὶ γίνονται διὰ τῆς μακρᾶς χρήσεως ὁλονὲν σκληρότερα κατὰ τὴν κάτω ἐπιφάνειαν, προσέτι δὲ προσκαλῶνται εἰς τὰς ὀπλὰς τῶν ἵππων, οὐχὶ δι' ἡλῶν, ἀλλὰ μὲ κόλλαν.

Χάρτινον πλοῖον. Τὸ ἐρχόμενον θέρος θὰ πλεύσῃ κατὰ πρῶτην φοράν ἐν τῷ ποταμῷ Νέβα μία θαλαμηγὸς κατεσκευασμένη καθ' ὁλοκληρίαν ἐκ χάρτου. Ἐννοεῖται οἰκοδὸν ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο θὰ εἶναι τὸ ἐλαφρότατον τοῦ κόσμου, διότι ὅλα του τὰ μέρη, ὡς καὶ αὐτοὶ οἱ ἴστοι καὶ αἱ κεφαλαί, θὰ εἶναι χάρτιναι.

Ὁλεθρία καλλονή. Ἡ φραιστότη γυνὴ τῆς Γαλλίας, ἡ ἐξοχωτάτη καλλονὴ τῆς ἐν Παρισίοις Αὐλῆς ἐν ἔτει 1710 μέχρι τοῦ 1716, ἦτο ἡ βαρωνίσ de Barabère. Ἡ ἑξαισία αὕτη καλλονή, ἥτις ἐξητήθη ὑπὸ ἀναριθμητῶν μνηστήρων ἀλλ' εἰς οὐδένα κατεδέχετο νὰ δώσῃ τὴν χεῖρά της, ἐγένετο αἰτία τῶν ἐξῆς συμφορῶν: Ὁ μαρκήσιος de Montmorency ἐδολοφονήθη ὑπὸ ἀγνώστου τινὸς ἀντεραστοῦ τοῦ πρὸ τῆς οἰκίας τῆς βαρωνίδος. Ὁ κόμης de Jussac ἠτοκτόνησε κρημνισθεὶς ἀπὸ τοῦ παραθύρου του, ἐν παραφορᾷ ἔρωτος καὶ ἀπελπισίας. Δύο ἀδελφοὶ Lecheval, ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἐγένοντο θύματα τοῦ ἔρωτός των πρὸς τὴν βαρωνίδα, καὶ ἐφρονεῦθσαν ἐν μονομαχίᾳ πρὸς τοὺς ἀντεραστάς των. Ὁ ἱππότης de Blasme ἐδολοφονήθη ἐν τῇ ἀμάξῃ του ὑπὸ ἀγνώστου ἀντεραστῶν, καθ' ἣν ὥραν περιέμενεν ἐξῶθεν τοῦ θεάτρου ὅπως ὁδηγήσῃ τὴν βαρωνίδα εἰς τὸ θεωρεῖόν της. Ὁ κόμης Gisors ἠτοκτόνησε δηλητηριασθεὶς, διότι ὡς μνηστὴρ ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῆς βαρωνίδος, ὁ δὲ Gernay παρεφρόνησεν ὑπὸ τοῦ πολλοῦ ἔρωτος πρὸς αὐτήν. Τὸ φοβερότατον πάντων ἐπαρῆεν ὁ πλοῖαρχος de Vienville, ὅστις μὴ δυνάμενος νὰ εἰσακουσθῇ ὑπὸ τῆς βαρωνίδος καὶ ἀπελπισθεὶς, ἐτίναξεν εἰς τὸν ἀέρα δι' ἐκρηκτικῶν ὑλῶν τὴν φρεγάτταν, τῆς ὁποίας ἦτο διουκτής, καὶ ἐθαγάτωσεν ἐκτὸς ἐαυτοῦ διακοσίους ἔτι ἀνθρώπους.

Πῶς ἐδημοσιεύθη ἐν μυθιστόρημα τοῦ Γκόλδσμιθ. Τὸ περίφημον μυθιστόρημα τοῦ Ἀγγλου Goldschmith «ὁ ἱεροκῆρυξ

τοῦ Wakefield», ὅπερ ἀπηθανάτισε τὸν συγγραφεὴ αὐτοῦ, εἶνε σήμερον εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐθνωπαϊκὰς γλώσσας μεταφρασμένον καὶ ἀναγινώσκεται μετὰ πλείστου ἐνδιαφέροντος. Λίαν ἐνδιαφέρουσαι εἶναι καὶ αἱ περιστάσεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐδημοσιεύθη τὸ μυθιστόρημα τοῦτο, ὅπερ διήγειρε καὶ αὐτοῦ τοῦ Γκαίτε τὸν θαυμασμὸν. Ὁ Goldsmith εὗρίσκετο ἐν ἔτει 1766 ἐν τῇ φυλακῇ, διότι δὲν εἶχε νὰ πληρώσῃ τὸ ἐνοίκιον τῆς πενιχρᾶς του κατοικίας, θὰ ἔμενε δὲ φυλακισμένος καθ' ὅλην τὴν ζωὴν, κατὰ τὸν τότε ἐν Ἀγγλίᾳ ἰσχύοντα νόμον τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, ἂν δὲν κατάρθωνε νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος του, ὅπερ ἀνῆρχετο εἰς 20 λίρας στερλίνας. Φίλος τις τοῦ Goldsmith ὀνόματι Johnson ἐλθὼν εἰς τὴν φυλακὴν ὅπως τὸν ἐπισκεφθῇ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ τὸν βοηθήσῃ, ἐσκέπτετο τίνι τρόπῳ νὰ πορίσῃ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους.

«Δὲν ποτε νὰ γράψῃς τίποτε πρὸς δημοσίευσιν, ἂν δὲν ἔχῃς τι ἑτοιμον; Σὺ γράφεις πολὺ φραῖα» εἶπεν ὁ Johnson.

«Ἐγὼ ἑτοιμον ἐν μικρὸν διήγημα» ἀπεκρίθη ὁ Goldsmith ἀπαθῶς «ἀλλὰ δὲν πιστεύω νὰ εὐρεθῇ κανεὶς νὰ τὸ ἀγοράσῃ».

«Δὲς μου τὸ 'δῶ, ἐγὼ θὰ φροντίσω νὰ τὸ πουλήσω» εἶπεν ὁ Johnson, καὶ λαβὼν τὸ χειρόγραφον ἀνεχώρησεν.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐπανῆλθε φέρων ἐξήκοντα λίρας στερλίνας, ἐκ τῶν ὁποίων μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους ὑπελείφθησαν ἔτι τεσσαράκοντα εἰς τὸν ἐκπληκτον καὶ περιχαρῇ Goldsmith.

Ἡ διαθήκη τοῦ Σαῖξπήρου. Ὁ Σαῖξπήρος κατέλειπε ὡς κληροδότημα εἰς τὴν γυναῖκά του μίαν κλίνην, εἰς δύο φίλους του ἐκ τοῦ θεάτρου ἐκκληροδότησεν ἀνὰ 32 σελίνια, ὅπως ἀγοράσωσιν ἕκαστος ἐν δακτυλίδιον, εἰς δὲ τὴν θυγατέρα του Ἰουδίθ ὀλίγα βιβλία καὶ ὡς ἐκτελεσθῇ τῆς διαθήκης του ταύτης διώρισεν τὴν πρεσβυτέραν τὴν θυγατέρα Ἄνναν, ἥτις ἦτο ἀγράμματος.

Ἱστορία ἐνὸς δακτυλίου. Ἀλιεύς τις ἐν Νέα Φουνδλάνδῃ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς εὗρεν ἐν ἔτει 1876 ἐν τοῖς ἐντέροις ἐνὸς μεγάλου ἰχθύος, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀγρεύσῃ ἐν τῷ ὄρμῳ τῆς Τριάδος, ἓνα σφραγιστικὸν δακτύλιον φέροντα ἐγκεχαραγμένα τὰ γράμματα P. B. Περιέργος ὢν νὰ μάθῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ δακτυλίου τοῦτου, ἐγνωστοποίησε τὸ εὑρημά του διὰ τῶν ἐφημερίδων, καὶ μετὰ ἑξ μηνῶν διάστημα ἀνεκαλύφθη μετὰ πληρεστάτης βεβαιότητος ὅτι ὁ δακτύλιος οὗτος ἀνῆκε εἰς τὴν Παυλίναν Βοῦρναμ, ἥτις ἐν ἔτει 1861 εὗρεθῇ ἐπὶ τοῦ ναυαγῆσαντος παρὰ τῇ Νέα Φουνδλάνδῃ ἀτμοπλοίου «Anglosaxon» καὶ ἀπεάντην.

Ἐπιτύμβιον αἰδοῦ. Ἐπὶ τοῦ τύμβου τοῦ διασώμου κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ αὐλικοῦ αἰδοῦ Pintu ἐν Μαδρίτῃ ὑπάρχει τὸ ἐξῆς ἐπίγραμμα: «Ἐνταῦθα κεῖται ὁ Ἰωάννης Πίντος, ὁ Ὀρφεὺς τῆς Ἰσπανίας. Κατὰ τὴν ἀφιζίν του εἰς τὸν οὐρανὸν ἡ φωνὴ του ἀνέμειχθη μὲ τὰς φωνὰς τῶν ἀγγέλων. Ἀλλὰ μόλις ἤκουσεν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἀνεφάνησε: σιωπήσατε ὅλοι ἀμέσως καὶ ἀφήσατε τὸν Πίνγον νὰ τραγουδήσῃ μόνος!»

Ὁ γελωτοποιὸς τοῦ βασιλέως Φραγκίσκου Α'. τῆς Γαλλίας παρεπονέθη εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, ὅτι ὁ κόμης τοῦ Beaufort ἠπειλήσεν ὅτι θὰ τὸν θανατώσῃ. «Διὰ τί σὲ ἠπειλήσεν;» ἤρωτησεν ὁ βασιλεὺς, «Διότι εἶπα μὴ ἀστείοντα δι' αὐτόν», ἀπήντησεν ὁ γελωτοποιός. «Μὴ φοβέσαις» εἶπεν ὁ βασιλεὺς «διότι, ἂν τολμήσῃ νὰ σὲ θανατώσῃ, θὰ τὸν κρεμάσω πέντε λεπτά τῆς ὥρας ὑστερότερα ἀπὸ τὸν θάνατόν σου.»

Ὡ, μεγαλειότητα! ἀπήντησεν ὁ γελωτοποιός «Καλύτερα θὰ ἦτο νὰ τὸν κρεμάσετε πέντε λεπτά τῆς ὥρας προτιότερα.»